

en forsvarlig Ordning af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og de tilgrænsende Sogne. Med Hensyn hertil tør det vistnok nu betragtes som almindelig anerkendt, at der ikke bør være mere end ca. 10,000 Mennesker for hver Kirke, og at der til deres Betjening behøves mindst 2 Præster. Vi arbejder derfor stadig paa Udskillelse af Distrikter af denne Størrelse og bidrage til Lønninger af de saaledes nødvendige Præster.

I Overensstemmelse hermed er siden 1890 ud af de store Sogne udskilt:

6 Sogne, nemlig	1896: Sions Sogn.....	ca. 15,000	Indbyggere i 1901.
	1897: Lucas Sogn.....	- 15,000	—
	1898: Thomas Sogn . .	- 20,000	—
	1899: Nathanaels Sogn	- 8,000	—
	1900: Kristkirkens Sogn	- 12,000	—
	— : Nazaret Sogn....	- 15,000	—
3 Sognedistrikter, nemlig	1901: Gethsemane Sog-		
	nedistrikt	- 11,000	—
	— : Brorsons do.	- 9,000	—
	— : Apostelkirkens do.	- 10,000	—
4 Distrikter, nemlig:	Bethlehemskir-		
	kens Distrikt ..	- 5,000	—
	Kapernaumskir-		
	kens do.	- 5,000	—
	MarieKirkesals do.	- 10,000	—
	Fredens Kirkes do.	- 9,000	—

Desuden er der i Hellig Kors Sogn og delvis i St. Stefans Sogn gennemført en tilsvarende Distriktsdeling af Sognepræsten, idet Kirkefondet der lønner 3 ordinerede Medhjælpere.

Med Hensyn til de nuværende Indbyggertal i Sognene henvises i øvrigt til det hosfølgende Bilag 4. Og vi skulle kun tilføje, at nogle af de udskilte smaa Sogne allerede ere voksede saaledes, at en ny Deling er ønskelig.

Samtidig med, at Rammerne saaledes ere udvidede, er der tillige lidt efter lidt fuldbyrdet en Række Forandringer i Kirkens Praksis, som navnlig er til Gavn for Smaafolk. I de ny Kirker forrettes Vielser og Begravelser aldrig i „Bunke“. Derved er bevirket, at de saakaldte Bunkebegravelser nu ere fuldstændig afskaffede i Kjøbenhavn. Og Bunkebryllupper ere ogsaa afskaffede i de fleste af de ældre Kirker, ligesom der ogsaa er ved at rejsé sig en Stemning imod at have særlige Tider (med gratis Betjening) for fattige Folk. Ligeledes er den gamle Praksis med at bortsælge Stolepladserne, som Følge af, at der ikke findes lukkede Stole i nogen af de ny Kirker, ved at svinde bort ogsaa i de ældre. Overhovedet muliggør det ringere Folketal i Sognene, at Kirken kan individualisere i sit Arbejde, hvilket selvfølgelig først og fremmest kommer den fattige Del af Befolkningen til gode. Og det er aldeles klart, at Menighedens vedblivende Tillid og Støtte er afhængig af, at disse 3 Punkter holdes bestemt for Øje: overkommelige Distrikter, Ansættelse af troende Præster og en sund Kirkepraksis, der ikke gør Forskel paa rig og fattig.

III. Om Kirkefondets Bestyrelse.

Kirkefondets Bestyrelse, der har Sjællands Biskop som født Formand, tæller for Tiden 41 Medlemmer, hvoraf 25 fra Kjøbenhavn og Resten fra alle Egne af Landet; og alle kirkelige Retninger, den saakaldte højkirkelige, den grundtvigske og Indre Mission ere repræsenterede deri. En Fortegnelse over alle Bestyrelsens Medlemmer vedlægges som Bilag 5.

Bestyrelsen fornyes dels ved Selvsupplering, dels ved Repræsentanter fra de Menigheder under Kirkefondet, der økonomisk bære deres eget Kirkeliv. Hele det daglige Arbejde ledes af Forretningsudvalgets 7 Medlemmer, med Professor H. Westergaard som Formand og af Kassereren, Grosserer Joh. V. Adolph, under stadigt Samarbejde med Biskoppen.